mini reportaža

SKRITA LJUBEZEN

Malokdaj ima človek priložnost, da pokuka v skrite kotičke srca, zlasti če je to upeto v majčkeno telesce fantiča devetih let. Ker mi je razkril skrivnost, naj ostane njegovo ime zamolčano, recimo pa mu Matjaž.

V šoli so se v dramskem krožku pripravljali na prireditev. Proslav je res toliko, da morajo imeti za železno rezervo naštudiran vsaj en komad. Vaje so se začele, najprej poredkeje, potem pa vedno pogosteje. Med otroci se je spletalo prijateljstvo in tudi prve ljubezni. Dekletom je bil najbolj všeč dolgolasi Matjaž. Veliko se jih je potegovalo za njegovo naklonjenost, dokler . . .

Dokler ni pričel dobivati njihovih pisem, ki so bile »babje čenčes, »neumnosti«, traparije«, kakor je to pisanje označeval sam. Rekel je, da mu je skraja bilo celo malo všeč, a kaj, ko se je zgodilo, da je na dan dobil tudi po več pisemc, ki pa niso bila nikoli podpisana. Opremljena so bila z risbami, prebodenim srčkom ali podobno risarsko umetnostjo, in vsa so imela samo en refren — ai Lave ju, kar naj bi pomenilo — ljubim te.

Matjažu je postalo pisanja dovolj, zvedel pa bi tudi rad, katera ga tako neskončno ljubi, zato je v razredu začel kazati svoja ljubezenska pisma. Mislil si je, če jih pokažem, bodo babnice že odnehale. Pa res! Nekaj jih je utihnilo, vztrajnica s prebodenim srcem pa je še vedno izražala ljubezen na neslovnični način. Tudi tega mu je bilo že dovolj. Pisma je pokazal tovarišici za angleščino, da se je pošteno ponorčevala iz angleške ljubezni. Pomagalo je, pisma z angleško vsebino so izostala, nadomestila pa so jih črno obrobljena. Vsak dan mu ga je stisnila v roke sošolka, ki pa ni hotela povedati, kje ga dobi. Zdaj se je v otroški pameti nekaj zataknilo, Matjaž ni vedel, kaj to pomeni. Povprašal in pokazal je doma pisma mami, in ta je seveda njegovo korespondenco vzela zelo resno. Matjažu je razložila, da črno obrobljena pisma pomenijo žalost, žalovanje in se pošiljajo le v primeru, če kdo žaluje za kakšno osebo.

Matjažu je postalo kmalu jasno, kako je s to stvarjo. Deklica je žalovala za njim, pa mu je pričela pisati taka pisemca. Bila je žalostna, ker je njeno ljubezen javno razglasil, jo odprl svojim sošolcem, čeprav je ostala ona anonimna. A ljubezen, ki je bila skrita, je postala last vseh in to jo je užalostilo.

V Matjažu pa se še vedno utrne misel, katera sošolka iz amaterske skupine je bila tista, ki mu je tako zvesto pisala vsak dan. Ošine eno, ošine drugo, a nobena se ne izda. Radovednost ga še vedno muči in vrta, končno ni kar tako pri devetih letih dobivati toliko pisem in ne vedeti za ljubezen, ki se skriva za njimi!

Z. S.

mali intervju

SPRAŠUJE: MILENKO STRAŠEK

ODGOVARJA: VERONIKa DENŽIČ

Studentskemu hrupu v Ljubljani in Mariboru se je pridružil še najnovejši, celjski. Dolgo je namreč že znano, da imamo tudi v Celju oddelke višjih šol in prav ponosni smo na to novo pridobitev. Iz dneva v dan čakamo, kdaj se bo začelo tudi v Celju pojavljati tisto nemirno in po svoje tako prijetno življenje, ki je že od nekdaj značilno za mesta z univerzitetnimi ustanovami. Prej ko slej bomo na ta utrip morali še čakati. Takšne stvari ne nastanejo čez noč . . .

Odšli smo na pedagoško gimnazijo, kjer se v dveh prostorih stiska pedagoška akademija, ki je le del mariborske višje šole. V enem izmed razredov je bilo pravkar živahno in za naš razgovor smo izbrali Veroniko Denžič iz Bistrice ob Sotli.

»V prvi letnik hodite. Kako se počutite kot študentka v Celju, ki doslej takšnih šol ni poznalo?«

»Nič kaj prijeten občutek to ni. Pedagoški kader je že od nekdaj zapostavljen, razen tega pa vsi gledajo na nas malce postrani, češ Ljubljana ali pa Maribor sta čisto ška izobraževalna skupnekaj drugega. Drugače je vse v redu. Republinost mi je dala štipendijo, ni velik denar, a vendarle. Z njim se v omenjenih šolskih centrih ne bi dalo živeti in že to je prednost naše šole.«

»Vas morda še kaj moti?«

»To, da se za našo šolo odločajo zgolj dijaki s slabšimi učnimi uspehi. Druga stvar je pomanjkanje prostorov. V enem razredu je bila včasih garderoba. Govorili bi lahko tudi o pomanjkanju literature, ki jo potrebujemo za študij. To bomo v sodelovanju z mariborskimi kolegi nekako rešili, nekaj študijskega gradiva pa bomo dobili iz celjske študijske knjižnice. Prepričana sem, da se bodo ti problemi z leti umaknili, sploh še, ker bomo naslednje leto najbrž dobili še štiri prostore.«

»Pogrešaš tisto študentsko življenje, o katerem si najbrž že veliko slišala od svojih vrstnikov?«

»Prav gotovo. Z VEKS iz Maribora poizkušamo najti stike, a se nič prav ne posreči. V samem Celju je še slabše. Preveliko zaprtost je tisto, kar muči v Celju mlade ljudi.«

VELENJE

ŽIVAHNA DEJAVNOST

Življenje v velenjski občini je letos izpolnjeno s številnimi kulturnimi dogodki. V knjižnici se vrstijo klubski večeri in razstave, v vseh drugih krajih pa uprizarjajo domača prosvetna društva igre. Komaj so izzveneli akordi tristo harmonik na drugi republiški reviji v domu kulture, že so tu nove naloge.

Občinska zveza ZKPO bo sodelovala na republiškem srečanju pionirskih in mladinskih folklornih skupin, ki bo 25. in 26. maja v Velenju. Nastopilo bo 400 pionirjev in mladincev. V tem času bo tudi razstava narodnih vezenin.

Vrh tega bodo tudi v Velenju počastili 400 letnico kmečkih puntov. Ta jubilej in 30 letnico AVNOJ bodo praznovali ob 29. novembru. Takrat naj bi združeni pevski zbori izvedli kantato »Hej partizan«.

Sicer pa bo v maju močno razgibano življenje. V Velenju bo zaključno republiško srečanje »Naš beseda 1973«. Dvanajstega maja bo v Velenju področno srečanje pihalnih ansamblov, ki bo imelo tekmovalni značaj. S tem pa nalog in načrtov ni konec, saj bodo v Velenju in v drugih krajih v občini še druge zanimive kulturne prireditve.

CELJE

NOVOSTI SOCIALNEGA ZAVAROVANJA

Zavod za napredek gospo- 8. maja ob 9. uri priredil delovni razgovor pod naslovom LETOŠNJE NOVOSTI V SOCIALNEM ZAVAROVANJU. Razgovor je namenjen odgovornim osebam kadrovskih služb ter predstavnikom organov samoupravljanja v delovnih organizacijah. Na razgovoru bodo obravnavali sistem in organizacijo socialnega zavarovanja in njegovega finansiranja, obračunavanje stopenj prispevkov in spremembe v pokojninskem zavarovanju.

Razgovore bodo vodili sodelavci Komunalnega zavoda za socialno zavarovanje v Celju in to v prostorih doma JLA v Celju.

V REKLAMI DRUGAČE

V celjskem podjetju Reklama so pred dvema letoma poslovali na svojevrsten način — pri njih ste lahko naročili, kar ste želeli, brez naročilnice. Kar na besedo in vse bolj po domače. Sedaj je drugače — drugačni časi. Še vedno pa so v Reklami zanimivi zaradi »solidnih« cen in posebnih »ekskluzivnih« pravic, ki jim pripadajo — plakate sme lepiti po Celju samo Reklama, in sicer od dveh dinarjev-novih dalje. Malo? Ne!

T. ERJAVEC V POKOJU

Tone Erjavec, znan celjski družbenopolitični delavec, je odšel s 1. aprilom v pokoj. Njegovo zadnje delovno mesto je bilo v Aeru. Tone Erjavec pa še ne bo odnehal z družbenim delom. Prav sedaj vodi sindikalno partijsko delovno skupino, ki bo povezovala akcijo za uresničevanje samoupravne delavske kontrole v delovnih kolektivih

SLOVENSKE KONJICE

PRIPRAVE NA 100-LETNICO

V Slovenskih Konjicah, Ločah in Vitanju se že pridno pripravljajo na proslavo v počastitev 100-letnice gasilstva, ki bo letos v Slovenskih Konjicah, drugo leto pa v Vitanju. Tudi v Ločah imajo že 70-letni staž, zato se pridno vključujejo v program prireditev. Tako kot v Vitanju bi radi tudi Konjičani popravili gasilski dom, ki je star že 68 let in nujno potreben popravila. Upajo, da se jim bo nateklo vsaj toliko denarja, da bi bil ob proslavi dom vzgledno urejen. Radi pa bi posodobili tudi opremo. Izvoljen je častni odbor gasilskega društva, ki bo skrbel, da bodo priprave na 100-letnico gasilstva v redu potekale.

SEJA SKUPŠČINE

Danes se bosta sestali na skupni seji občinski zbor in zbor delovne skupnosti konjiške občinske skupščine, kjer bosta razpravljala o predlogih svetov za gospodarstvo in družbeni plan, za finance in kmetijstvo ter sveta za komunalne zadeve.

Sledili bodo še predlogi za volitve in imenovanja ter poročilo občinske volilne komisije o izidu referenduma. Temu poročilu bo svoja opažanja dodal še občinski javni tožilec.

KOZJANSKO OBSOTELJSKI DROBIŽ

V šmarski občini so se, kot mnogo drugih slovenskih občin, odločili, da bodo tudi oni po svojih močeh prispevali k gradnji spominskega doma borcev in mladine v Kumrovcu. Domenili so se, da bodo zbrali 160.000 dinarjev, organizacijo zbiranja sredstev pa je prevzel občinski odbor Združenja ZB NOV in konferenc ZMS. Akcija je že stekla, v njej pa bodo sodelovali vsi terenski odbori Zveze borcev, aktivi ZMS in krajevne skupnosti.

Kakor vsako leto bodo tudi letos v šmarski občini podelili priznanja Osvobodilne fronte. Priznanja bodo podeljena šestim kandidatom: krajevnim skupnostim, društvom in dvema posameznikoma. Podelitev priznanj bo povezana s kulturnim programom ob priliki praznovanja te obletnice in praznika dela in bo po vsej verjetnosti v Rogaški Slatini. Kandidati za priznanja še niso znani

Priprave za proslavljanje 400-letnice kmečkih uporov v bistriški dolini so že v polnem teku. Še posebej se mladi mladinskega aktiva Pilštanj-Lesično pripravljajo na uprizoritev zgodovinske drame Ob kamnu, ki jo bodo igrali v Pilštanju, 26. maja v večernih urah. Igralska skupina, ki že dalj časa deluje v okviru mladinskega aktiva, bo celotno prireditev organizirala sama. Sami bodo naredili tudi sceno in vse ostalo. Prizorišče bo v središču trga Pilštanj ob sramotilnem kamnu. Mladinci bistriške doline so prevzeli na svoja ramena tudi vse obveznosti: kresove, ki naj bi goreli na vseh vidnejših točkah, ureditev okolja in postavitev smrečic s pozdravnimi gesli.

Končno so se dela pri asfaltiranju že pripravljene trase Podčetrtek-Golobinjek začela. Minuli teden so položili asfaltno plast do kraja Imeno, kjer se odcepi cesta proti hrvatski meji do Miljane. Na hrvatski strani je že asfalt in tako bo do najbližje asfaltne povezave s sosednjo republiko le dober kilometer makadamske ceste.

Od Imena do Golobinjeka, kjer se odcepi cesta za ožje Kozjansko, v središče virštanjskih goric, Virštanj, bodo položili asfaltno oblogo do prvega maja, če bodo seveda vremenske razmere to dovoljevale. Še letos bodo nadaljevali z zemeljskimi deli pri modernizaciji obsoteljske magistrale od predvidenega zaključnega odseka Golobinjek do Bistrice ob Sotli. Tako so nam nedolgo tega povedali na Cestnem podjetju v Celju.

Že teden dni je od tega, kar so se v Kozjem sestali predstavniki šmarskih delovnih organizacij. Na sestanku so bili Ladislav Najžer, direktor Lesnoindustrijskega kombinata Šentjur, Veljko Repič, direktor Metke Celje, Vojo Djinovski, direktor Steklarne Rogaška Slatina in Miloš Klajnšek, direktor trgovskega podjetja Jelša ter Joško Lojen, komercialni direktor Zdravilišča Rogaška Slatina. Sestanka so se udeležili tudi predstavniki domačih družbeno političnih organizacij.

V Kozjem so se sestali predvsem zaradi čedalje bolj perečega vprašanja povezave Kozjega z ostalimi industrijskimi kraji v občini. Do takšnega razgovora je prišlo predvsem zaradi nameravane graditve obrata Steklarne in pa razširitve Metke ter gradnje samopostrežne trgovine v Kozjem. Postavlja se vprašanje rentabilnosti teh obratov. Cesta bo morala biti sposobna za promet s težkimi tovornjaki-prikoličarji, ki bodo vozili finalne izdelke v Rogaško Slatino ali kam drugam. Sedanja trasa temu nikakor ne bi ustrezala, sploh za steklarske izdelke ne. Na sestanku v Kozjem so poizkušali najti rešitev povezave na najprimernejši način in upajo, da bodo dosegli razumevanje pri pristojnih institucijah.

Po vsej verjetnosti bodo nastale tudi težave z graditvijo samopostrežne trgovine v Kozjem, ker je bilo že sklenjeno. Sedaj se je vse skupaj zataknilo zaradi stabilizacijskih ukrepov, vendar v trgovskem podjetju Jelša v Šmarju upajo, da bodo še do konca tega leta zadevo rešili, tako da bi le gradili prepotrebno trgovino.

Na sestanku so se še dogovorili, da bodo 26. aprila položili temeljni kamen za obrat Steklarne in pa otvorili novi obrat Metke, v katerem že delajo.

MILENKO STRAŠEK

V vsak dom NOVI TEDNIK

Laško

JUB

V Laškem bo v k praznovala častitljiv 80-letna babica v pok Marija Razboršek, roj maja 1893 na Vrhu nad kim. Jubilantka izhaj trdne kmečke rodovine nik, ki je gospodarila hu okoli 350 let. V Hrastnikovi družini lo rojenih 11 otrok: in 9 hčera. Izmed drugi otrok naša jubil Na Vrhu je končala o šolo. Globoko v srcu je začutila, da je rojena menito poslanstvo v babice. Domači cerkov sin Janez Novak je čital sopisu oglas o razpisu učenke babiške šole in pobudo, da se je odloč odšla leta 1922 v Ljublj babiško šolo na Poljan nasipu. Skupno je bilo v šoli 42 učenk. Imele predavatelje in rada se minja resnega, a po sv gega ravnatelja prof. Ž ja, ki jim je v lepih be predočil, kako neprec človekoljuben poklic bo ravljale v človeški dru

Kot babica je službov leta 1923 na Vrhu, v in v Laškem do 1942,

LAŠKO

MESEC MLADO

V okviru praznovanj seca mladosti želijo v občini mladi s svojim nostmi na raznih pod opozoriti na svoje de ko bodo od 27. aprila maja organizirali kr kresov po okoliških Ob kurjenju kresov, se bodo udeležili tudi bodo izvedli krajše kul programe.

V soboto, 5. maja ob bo v Radečah slavnostn jem zvezne štafete. bo potem krenila proti niku in se v nedeljo, ja vrnila na območje Laško v Breznem. Od preko Rimskih Toplic v Laško, kjer bo slav sprejem pri Domu »Ž Poženela« ob 9. uri. Se do prišle tudi lokalne iz delovnih organizacij planinci pa jo bodo s Šmohorja.

PO

Že jeseni naj bi že pod streho (na sl oddelki, kuhinjo in in upravnih prostore akcijo so se izkazali gradi celjki Ingrad ter